

Akif Emre'nin ardından...

Arif Altunbaş

<http://www.haber7.com/yazarlar/arif-altunbas/2338741-akif-emrenin-ardindan>

25 Mayıs 2017

Yıl 1979, Ankara. Kızılay'daki Akıncılar Teşkilatı Genel Merkezi'nde dergi çıkarma istişaresi gece geç vakitlere kadar sürmüştü. Nihayet AKINCILAR DERGİSİ adı altında bir dergi çıkarmaya karar verdik.

Derginin sahibinin kim olacağı, adı, yazı işleri müdürü ve yazarlar kadrosu da belli olmuştu. Dergiyi çıkarmaları için Akıncılar Genel Merkezi'nde aldığımız karar gereği İstanbul'da oturan yönetim kurulu üyesi bir arkadaşımız bu işle görevlendirilmişti. Bir hafta sonra Ankara'da aldığımız kararla hiç ilgisi olmayan farklı bir ad, içerik ve yazarlardan oluşan bir dergi çıktı karşımıza. Şok olmuştuk...

Tabii bu olay yönetim kurulu üyeleri olan bizleri çok üzmüştü. Hep beraber bir karar alıyoruz ve bu işle bir arkadaşımızı görevlendiriyoruz. O da bir gurup arkadaşıyla birlikte farklı bir dergi çıkarıyor, farklı bir yol izliyor ve ana gövdeden ayrılıyorlardı.

Akıncılar yönetim kurulu olarak tekrar toplanarak daha önce almış olduğumuz karar gereği AKINCILAR DERGİSİ'Nİ kimseye eyvallah etmeden çıkarmaya karar verdik.

Ben Ankara'da okuduğum ve orada bulunduğum için İstanbul'dan sekiz on kişiden başka arkadaş tanıımıyordum. Bunların içinde Akif Emre okuyan, düşünen biri olarak öne çıkıyordu.

Bu sefer dergi ile ilgili sorumluluk bana verilmişti. Hemen Ankara'dan Akif'i aradım. Uzun bir telefon konuşmasından sonra Akıncılar Dergisi'ni çıkarması için Akif'i zor ikna ettim. Daha sonra Salahaddin Akgür'e, Ebubekir Doğan ve İstanbul'daki diğer arkadaşların da desteği ile Akıncılar Dergisi çıkarılmaya başlandı. Sevgili Hocam M.Akif İnan'a yazması için istirham ettim. Beni kırmadı ve o da yazarlarımız arasına katıldı.

Öğrenciydi. Vatan Mühendislikte okuyor, Fatihte birkaç arkadaşıyla birlikte yarı bodrum bir evde kalıyorlardı. O zamanlar Maveria, Büyük Doğu'yu, Diriliş'i ve batı klasiklerini okuduğunu biliyorum. Okuyan, düşünen kendine münhasır cins bir arkadaşımızdı.

12 Eylül darbesiyle birlikte her birimiz bir tarafa savrulmuştuk. Akıncılar Dergisi'nden dolayı Salahaddin Akgür'e, Akif ve bazı arkadaşlar soruşturmalar, mahkemeler, baskılar ve yargılamalarla hayli zor günler geçirdiler. Şahsım da üç makalemde dolayı soruşturma geçiriyordum.

Ben Almanya'da iken Akif'in de İngiltere'ye gittiğini öğrendim. Orada iken sık sık mektuplaştık Akif ile. Benim Almanya'dan İngiltere'ye gelmemi istiyordu. Olmadı.

1988'de sıkıyönetim savcılarının uydurduğu hayali suçlamalara karşı kendimizi savunmak mecburiyetinde idik. Toplu görülen Akıncılar davasına katılmak için Almanya'dan Türkiye'ye geldiğimde Akif beni sık sık Piyerloti'ye götürürdü.

O zaman teleferik yoktu. Yıkık dökük mezarlar arasından seksek oynar gibi kanterler içinde yukarıdaki kahvelere tırmanır, oradan Haliç'in balçığa bürünmüş lağım kokan sularını seyrederken tavşankanı çayımızı yudumlar dereden tepeden, şiirden edebiyattan konuşurduk.

Akif düşünen, yazan, ekmek parasını kalemiyle kazanan yazar ve düşünür olarak hep dik durarak yaşadı. Üç kuruşluk dünya ve dünyalıklar karşısında eğilip bükülmedi. Bizim kuşaktan böyle okuyan, kültürlü, donanımlı, düşünen insan maalesef azdır. Akif'te o azlardan biridir. Yeni Şafak Gazetesi'nin çıkarılmasında büyük emeği olan, binlerce makalesi ve yazılarıyla hep bir klas duruş sergileyen ve o duruşun adamı olan adam gibi bir adamdır.

Ve yıllar yılları kovaladı. 60 yaşında iken her zamanki haliyle sessiz sedasız aramızdan ayrıldı ve Rabbine yürüdü. Ölümü de hayatı gibi sessizce, umulmadık bir anda aniden çıka geldi. Her ölüm erken gelen bir acıdır. Onun ki de öyle oldu.

Ölümün ayak sesleri herkes için ürpertici ve soğuktur. Her ölüm ya gürültüler kopararak gelir veya sessiz sedasız gelir ve geçer gözümüzün önünden bir rüya gibi.

Akif her ne pahasına olursa olsun inandığını ve bildiğini yapan ve yaşayan bir düşünürdü. Onun aşkı her saza sığmayanlardandı. Yine fitratına uygun bir şekilde aramızdan durgun denizde süzülen ve bir müddet sonra ufuktan kaybolan beyaz bir yelkenli gibi geçip gitti.

Yolun açık olsun, kabrin nurla dolsun, Peygamberimiz komşun, vuslatın hayırlı olsun kardeşim.

İşte geldik gidiyoruz. Şen olasın İstanbul...